

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1Ek/1225/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121304101
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121304101.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Z. Q., nar: XX.X.XXXX, bytom: U. XX, XXX XX U., v konaní zastúpený: JUDr. Ambróz Motyka, advokát, IČO: 35 510 722, so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, proti povinnému: Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, o vymoženie 110,- Eur s príslušenstvom, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Ek/1225/2021 zo dňa 15. júla 2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Ek/1225/2021 zo dňa 15. júla 2021 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Ek/1225/2021 zo dňa 15. 07. 2021 vyššia súdna úradníčka zamietla návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti vymoženía trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní v sume 85,99 Eur zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 písm. a) v spojení s § 53 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“). Svoje rozhodnutie odôvodnila s poukazom na § 53 ods. 1, ods. 3 písm. a), § 199a ods. 1, § 199d ods. 1 a § 199e Exekučného poriadku, § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Vyhláška“ alebo „Advokátska tarifa“) s tým, že právny zástupca oprávneného si v návrhu vyčíslil trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby vo výške 135,65 Eur. Nakoľko návrhom na vykonanie exekúcie si oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu uplatnil istinu vo výške 110,- Eur (istina priznaná Exekučným titulom), súd pri posudzovaní správnosti uplatnených trov právneho zastúpenia postupoval v zmysle § 10 ods. 2 Vyhlášky a trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní počítal z istiny vo výške 110,- Eur. Potom správne mali byť uplatnené trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 46,01 Eur, nie 135,65 Eur, (príp. 132,- Eur v zmysle vykonanej opravy) ako uviedol právny zástupca oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie.

2. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že v predmetnej právnej veci, ktorej rozhodnutia tvoria exekučný titul, bolo vedené konanie o ochranu osobnosti vo veci ochrany osobných údajov (táto skutočnosť vyplýva z odôvodnenia exekučných titulov, ale aj z označenia právnej veci v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie, aj rozsudku odvolacieho súdu). V súdnom spore označených strán bola žiadaná náhrada nemajetkovej ujmy a táto aj bola priznaná vo výške 110,-Eur. Na tento prípad je tarifná odmena advokátskou tarifou exaktne normovaná v § 10 ods. 8 Advokátskej tarify, ktoré ustanovenie sa má pri takýchto typoch súdnych sporov uplatňovať. Zo špecifikácie trov vyplýva celkom jasne ako boli uplatnené trovy v základnom konaní a exekučný titul, ktorý je právnym titulom tejto exekúcie vychádza z konania o ochranu osobnosti, pričom relutárna náhrada (nemajetková ujma) je len jednou zo zložiek takejto ochrany. Predmetné exekučné konanie nie je konaním izolovaným a nesúvisiacim s konaním základným, pretože takýto výklad by bol zrejme výkladom absurdným. Ide o konanie o ochranu osobnosti s nevyhnutnosťou aplikácie § 10

ods. 8 Advokátskej tarify so stanovením tarifnej hodnoty pre jeden úkon 2 000,- Eur. Dané konanie nebolo v základnom konaní a nie je ani v konaní exekučnom (vykonávacom) konaní o peňažné plnenie, preto argumentácia vyššej súdnej úradníčky je už vo svojich základoch chybná. Z uvedeného dôvodu nemožno pri výpočte jedného úkonu právnej služby vychádzať z tarifnej hodnoty veci 110,- Eur (priznaná náhrada nemajetkovej ujmy), ale z tarifnej hodnoty určenej v § 10 ods. 8 Advokátskej tarify vo výške 2.000,- Eur. V danej veci si oprávnený uplatnil v zmysle zákona nárok na náhradu trov právneho zastúpenia svojho zástupcu za dva úkony právnych služieb, avšak výška trov právneho zastúpenia presiahla výšku vymáhaného nároku, preto trovy právneho zastúpenia bolo potrebné limitovať výškou uplatňovaného nároku. Vzhľadom ku skutočnosti, že advokát, ktorý je právnym zástupcom oprávneného je platiteľom DPH zvyšuje sa podľa § 18 ods. 3 Advokátskej tarify odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu. V predmetnej veci predstavuje 20 % DPH sumu 22,- Eur. Odmena právneho zástupcu vrátane DPH bola teda stanovená vo výške 132,- Eur (110,- Eur + 22,- Eur). Podľa oprávneného tak nie je správny postup súdu, keď zamietol v časti návrh oprávneného na vymożenie trov právneho zastúpenia vo výške 85,99 Eur. Napokon oprávnený poukázal, že v rovnakých exekučných veciach iných oprávnených vedených na základe toho istého exekučného titulu už boli exekúcie vymožením trov ukončené, pričom exekučný súd nevychádzal z argumentácie uvedenej v napadnutom uznesení. Na základe uvedeného navrhol, aby sudca napadnuté uznesenie zrušil a aby bolo vydané poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie v časti trov oprávneného v celkovej výške s DPH 148,50 Eur, z toho trovy právneho zastupovania 110,- Eur plus 22,- Eur DPH, plus 16,50 Eur súdny poplatok.

3. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

4. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

5. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

6. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

7. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8. Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

9. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby, ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

10. Podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

11. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymożenie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

12. V dôsledku podanej sťažnosti zo strany oprávneného súd prvej inštancie vec prejednal v medziach daných ustanoveniami § 239 a nasl. CSP, preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

13. Súd prvej inštancie sa v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení, pre ktoré vyššia súdna úradníčka návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti vymoženía trov exekúcie v sume 85,99 Eur zamietla, a preto naň v podrobnostiach odkazuje. Odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje za presvedčivé, dostatočné a jasné.

14. Na podporu správnosti rozhodnutia vyššej súdnej úradníčky v nadväznosti na obsah podanej sťažnosti súd prvej inštancie nad rámec dopĺňa, že napadnuté uznesenie považuje za vecne správne. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že oprávnený nesúhlasí s napadnutým uznesením a má za to, že na určenie základnej sadzby tarifnej odmeny má byť vo veci aplikovaná tarifná hodnota upravená v ustanovení § 10 ods. 8 Vyhlášky, t.j. tarifná hodnota 2000,- Eur, a následne takto vypočítaná základná sadzba tarifnej odmeny má byť podľa oprávnenému navýšená o DPH v zmysle ustanovenia § 18 ods. 3 predmetnej Vyhlášky, pričom napriek aplikácii ustanovenia § 199e Exekučného poriadku o limitoch trov právneho zastúpenia oprávneného, t.j. ich znížením do výšky vymáhaného nároku, oprávnený naďalej trvá na uplatnenej DPH vyčíslenej z takto znížených trov právneho zastúpenia, a teda na trovách vyčíslených v sume 132,-Eur.

15. V prvom rade súd prvej inštancie dáva do pozornosti, že exekučné konanie je samostatným konaním, ktoré je vo vzťahu k základnému konaniu konaním fakultatívnym, závislým od dispozitívneho úkonu oprávneného - návrhu na vykonanie exekúcie. Predmetom exekučného konania ako konania vykonávacieho nie je principiálne už spornosť či už právneho titulu, výšky alebo vlastníctva pohľadávky alebo spornosť vlastníctva veci či práva, ale jeho predmetom je nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), ktorým o spornosti či už právneho titulu, výšky alebo vlastníctva pohľadávky, prípadne o spornosti vlastníctva veci či práva už bolo právoplatne rozhodnuté. Inými slovami povedané, o spore účastníkov exekučného konania (oprávneného a povinného z exekúcie) bolo už právoplatne rozhodnuté vo veci samej, a to exekučným titulom, ktorý je podkladom pre nariadenie exekúcie. Medzi účastníkmi exekučného konania už nie je sporné, aké práva prináležia oprávnenému a aké záväzky má povinný voči oprávnenému. V nadväznosti na uvedené je preto pre súd prvej inštancie v exekučnom konaní relevantná práve výška vymáhaného nároku pre určenie tarifnej hodnoty, za ktorú sa v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Vyhlášky považuje výslovne výška peňažného plnenia, na ktoré je exekučným titulom zaviazaný povinný.

16. Argumentáciu oprávneného uvedenú v podanej sťažnosti, pojednávajúcu o tom, že pre určenie tarifnej hodnoty pre výpočet trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní je rozhodný charakter predchádzajúceho základného konania (v tomto prípade sa jednalo o ochranu osobnosti), považuje súd prvej inštancie za nesprávnu, ktorej nie je možné priznať právnu ochranu, nakoľko hodnotu predmetu exekučného konania nie je možné stotožniť s hodnotou a charakterom sporového konania, ktoré exekučnému konaniu predchádzalo, a teda v danom prípade by to znamenalo pre výpočet tarifnej odmeny aplikovať ustanovenie § 10 ods. 8 Vyhlášky. Súd prvej inštancie je toho názoru, že pod pojmom „vo veciach ochrany osobnosti“ na účely § 10 ods. 8 Vyhlášky, je potrebné rozumieť konanie o ochrane osobnosti, predmetom ktorého je právo na túto ochranu. V exekučnom konaní následne oprávnený neuplatňuje právo na ochranu osobnosti, ale uplatňuje už konkrétny judikovaný nárok spočívajúci napr. v priznanej peňažnej pohľadávke. V predmetnom exekučnom konaní je vymáhaná peňažná pohľadávka, ktorú ako predmet exekúcie určuje svojim dispozitívnym úkonom samotný oprávnený, ktorý ako vymáhaný nárok jednoznačne určil sumu 110,-Eur priznanú exekučným titulom. Práve s poukazom na uvedené je potrebné priznať správnosť a zákonnosť právneho záveru prijatému v napadnutom uznesení vyššou súdnou úradníčkou, a teda správnosť a zákonnosť aplikácie ustanovenia § 10 ods. 2 Vyhlášky pri určovaní výšky základnej sadzby tarifnej odmeny, vychádzajúcej z tarifnej hodnoty zodpovedajúcej výške vymáhaného peňažného plnenia.

17. V súvislosti s ďalšou sťažnosťou argumentáciou oprávneného súd prvej inštancie uvádza, že súdu je taktiež nepochybne známa skutočnosť, že advokát, ktorý je platiteľom DPH (ako je to v prípade právneho zástupcu oprávnenej) v zmysle § 18 ods. 3 Vyhlášky zvyšuje odmenu ako aj náhrady podľa tejto Vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu. Takto zvýšená odmena advokáta, ktorá sa nahrádza v exekučnom konaní však predstavuje odmenu

za právne zastúpenie oprávneného ako celok, t.j. bez jej rozlišovania na odmenu bez DPH a odmenu s DPH. Inými slovami povedané, pri aplikácii ustanovenia § 199e Exekučného poriadku o limitoch náhrady trov právneho zastúpenia do výšky vymáhaného nároku nie je stanovené, že tieto limity by sa mali týkať len vyčíslených trov bez DPH, kde DPH by bolo možné následne uplatňovať nad rámec uvedených limitov. Uvedený oprávneným navrhovaný postup takéhoto navyšovania náhrady trov právneho zastúpenia o DPH by bol totiž proti samotnej logike uvedeného zákonného ustanovenia, ktoré jednoznačne pojednáva o tom, že pokiaľ má účastník konania právo na náhradu trov svojho právneho zastúpenia, ale uplatňovaná výška (oprávnený si uplatňuje nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo vyčíslenej výške vrátane DPH) presahuje zákonom určené limity, t. j. výšku vymáhaného nároku, patrí mu náhrada týchto trov (uplatnených a vyčíslených vrátane DPH) najviac vo výške vymáhaného nároku. Súd ešte dodáva, že ak by mal zákonodarca úmysel uvedený limit náhrady trov právneho zastúpenia stanoviť bez reflexie na zvýšenie odmeny advokáta o predmetnú DPH, nepochybne by túto skutočnosť zakomponoval do samotnej litery dotknutého ustanovenia § 199e Exekučného poriadku, a to len jednoduchým odkazom na ustanovenie § 18 ods. 3 Vyhlášky, ktoré by nemalo byť takýmto limitom dotknuté. Ako je však zrejmé, takúto právnu úpravu platné ustanovenie § 199e Exekučného poriadku neobsahuje. K samotnej argumentácii oprávneného o údajnom „sankcionovaní“ za to, že advokát je platiteľom DPH súd uvádza, že s touto argumentáciou nie je možné sa stotožniť a priznať jej právnu ochranu, nakoľko rovnaký záver by mohol potom namietat' zo svojho uhla pohľadu práve povinný, ktorý by tvrdil, že tým že je advokát oprávneného platca DPH, limit náhrady trov právneho zastúpenia oprávneného upravený v ustanovení § 199e Exekučného poriadku je preňho v konečnom vyčíslení iný ako limit v prípade, že advokát oprávneného platcom DPH nie je. Takéto špekulatívne závery sú podľa názoru súdu prvej inštancie odstránené práve jednoznačnosťou formulácie litery dotknutého ustanovenia § 199e Exekučného poriadku, ktorý jednoznačne stanovuje, že náhrada trov právneho zastúpenia (t.j. celkových trov aj s uplatnenou DPH) je najviac vo výške vymáhaného nároku stanoveného ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

18. Vo vzťahu k postupu Okresného súdu Banská Bystrica v exekučných konaniach vedených pod sp. zn. 38Ek/1202/2021, 49Ek/1210/2021 a 48Ek/1211/2021, kde exekučný súd vydal poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie aj na trovy právneho zastúpenia v oprávneným uplatnenej výške, na správnosť ktorého postupu sa odvoláva oprávnený, súd prvej inštancie uvádza, že jeho právny názor je zrozumiteľne vysvetlený a odôvodnený v texte vyššie, pričom postup súdu v inej právnej veci nie je pre súd v tomto konaní záväzný, nakoľko sa v uvádzanom prípade nejedná o ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, v súlade s ktorou má súd rozhodovať.

19. V nadväznosti na vyššie uvedené preto súd prvej inštancie sťažnosť oprávneného vyhodnotil ako nedôvodnú, keď napadnuté uznesenie vyššej súdnej úradníčky považuje za vecne správne. Skutočnosť, že predmetné odôvodnenie nekorešponduje s prianím oprávneného, samo osebe nepostačuje na konštatovanie o údajnej arbitrárnosti týchto záverov vyššej súdnej úradníčky, pričom v tejto súvislosti súd podotýka, že úlohou súdu je zdôvodniť princípy a východiská svojho rozhodnutia, t. j. to, čo bolo podkladom jeho rozhodnutia, avšak jeho úlohou nie je odôvodňovať okolnosti, kvôli ktorým nerozhodol inak. Súd prvej inštancie preto sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Ek/1225/2021 zo dňa 15. júla 2021 zamietol v celom rozsahu.

20. Keďže exekučné konanie sa nachádza v štádiu pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, t.j. pred začatím exekúcie, keď iba oprávnený je účastníkom exekučného konania (§ 35 ods. 1 Exekučného poriadku), a teda by nebolo medzi kým rozhodnúť o nároku na náhradu trov tohto konania, súd prvej inštancie o trovách sťažnostného konania nerozhodoval.

21. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).